

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévesre . . . 5 „ — „
 Negyedévesre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. SZ.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek is

Vidéki lapok hyenái.

Pécs, 1895. augusztus 6

(*) A haladó korról Magyarországon is épp úgy mint a külföldön meghonosodtak az ugynevezett hirdetési irodák. Egész rendén valónak tartjuk, hogy ily közvetítő irodák fennálljanak, mert a hirdető igen sokszor nem ér rá, vagy talán nem is képes valamennyi vidék lapjával összeköttetést létesíteni, így aztán rábizzá egyik-másik ilyen irodára reklamjának több vidéki lapban való közzétételét.

Az iroda ilyenkor előre beszedi a féltől a busásan számított hirdetési díjat, azonfelül beszedi a maga provizióját és csak ezután fordul az illető vidéki lapokhoz, nyomorult árakat ajánlgatva és kikötve pontosan nemcsak a megjelenés napjait, de még a hirdetés betűit, sőt méreteit is.

A jó vidéki lapok legnagyobb része az ilyen ingyeneledősödésnek felül, tele szedi hasábjait reklámokkal és hirdetésekkel és aztán néha megkapja az ajánlott csekélyke díjazást is; de sokszor megesisik az a malicia, hogy a magát már díjaztatott ügynök-népség megtagadja a hirdetés árának utólag való kifizetését, a mit ő előre sokszor ötszörösen is bezsebelt; mert talán némi hiba csuszott be a hirdetés alakjába vagy szövegébe, a melynek révén okot lát kötelezettsége teljesítésének megtagadására.

A hirdető iroda célját elérte, a hirdetés vagy reklam megjelent, nincs tehát érdekében tovább még fizetni is. És itt kezdődik a visszaélések sorozata, melyet évek óta minden egyes vidéki lapnak kivétel nélkül bő alkalma nyílik napról-napra tapasztalni.

Nem elég, hogy 60%-ra dolgoznak, nem elég, hogy ugyszólván monopolizálják az egész országban a hirdetéseket, mert hát kartellben állanak, nem elég, hogy igen sokszor ingyen veszik igénybe a vidéki sajtót, de még azt is megteszik, annyira mennek vakmerőségükben, hogy német leveleket, német körölvényeket bocsátanak ki a magyar lapokhoz, a melyek elég balekok tudomást venni az efféle irodákról, sőt még összeköttetésbe is lépnek vele.

Sokat irtak már, különösen így ugorka-évadban, midőn a lapok ráérnek legsajátabb ügyeikkel is foglalkozni, ezekről a visszaélésekről, sőt kongresszuson is tanácskoztak már a vidéki hírlapírók és laptulajdonosok; de ezeknek a husunkból és vérünkben élő hyenáknak nem sikerült bezárni üzelmeik ajtaját, mert illetékes helyen nem méltatták az alapos panaszt kellő figyelemre.

Igy aztán csak túrtuk ezt az elősdi népséget is; mert a legtöbb esetben a nem nyereségre alakult hírlapirodalom válasza sem méltatta leveleiket és ajánlataikat, de szemtelenségük hovatovább fokozódik. Most már — tisztelet a kivételeknek — oda jutottunk, hogy egy némelyik ilyen hyéna felüti a sátrát Budapesten és levelezést indít ékes német nyelven a vidéki lapokkal, a melynek révén ők azután uri jövedelmet biztosíthatnak maguknak Magyarország fővárosában.

Még most is előttünk fekszik egy régebben beküldött ilyen német levél, a mely egy egész hasábos hirdetés 26-szori közléseért 16 frtot ajánl. A rongyos árajánlást még csak eitúrtuk volna, hiszen némelyek felfogása szerint ez privát dolog s a közlést az alku választja meg. De már ahhoz meglehetősen rinocerus bőr kell, hogy egy kétes létjoggal bíró valaki Magyarország fővárosából magyar lapokhoz német leveleket intézzen.

Hát nincs ez ellen a hyénák ellen semmi orvosság? Hát az országos sajtó türelemmel el tudja nézni a magyar sajtónak ezt az arculverését holmi jött-ment népség által is?

Tekintve, hogy a fentieket magára vehetné valamelyik tisztességes iroda is, megnevezzük a legutóbbi germánt: **J a h n k e** Károly, Budapest, váci-utca 9., — hadd vegyen róla tudomást Magyarország magyar sajtója is.

Ezeket pedig azért hoztuk a nyilvánosságra, hogy a közeledő milleniumi ünnepek sorozatába beillesztett hírlapok kongresszusán jó lenne ezzel a dologgal is előhozakodni és addig is, míg egy szervezendő és az összes vidéki lapok költségén fentartandó közös iroda létesül; mert létesülnie kell, addig is laptársaink igyekezzenek direkt összeköttetésekbe lépni a hirdető felekkel, a mi által kettős haszon éretik el: nemcsak a hirdető

kapják olcsóbban a hirdetést, de a lapok is megmentik maguknak azt a hasznot, melyet eddigelő az irodák vágtak zsebre.

Kiállítási szédelgők.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1895. augusztus 6.

Ebben a piszkos ügyben már egészen addig jutottunk, hogy az igazságszolgáltatás eljárására teljesen megérett ügyet eltehetjük akkorra, mikor a ma a pécsi kir. törvényszéknél egyik károsult és becsapott fél által megtett feljelentés nyilvánosan fog tárgyalatni.

Mindazon által a lapunk tegnapi számában foglaltakhoz képest egy pár levelet, mely a jeles szédelgő cégől ered, bátrak leszünk bemutatni és pedig az egyiket azon mód, a mint az egyik becsapásra kiszemelt helybeli iparosunk kezei közt van, Germania ékes nyelven.

A levél feje bőven el van látva egy rakás kiállítási medália lenyomatával, mely arra lenne hivatva, hogy a naiv publikumot megtéveszesse, mintha a Mauthner és Herceg cég azokon a kiállításokon mind kapott volna kitüntetéset. Hála a jó sorsnak, annyira még nem súlydott az emberekben a tisztességérzet, hogy a schwindlit aranyéremmel, díszoklevéllel kitüntesse, következésképp ezek a pseudo kitüntetések csakis oly értéktelnek fogadandók el, mint azok a kitüntetések, melyeket ez a firma közvetített.

Igy aztán abból a körülményből, hogy ezek a jó urak odabiggyesztik a levélfejre: aranyérem a pécsi 1888-iki, bécsi 1890., brüsszeli 1891., spanyol 1891., trautenau-i 1890., párisi 1889., ajaccio-i 1891., jamaicai 1890., tomasvári 1891-iki stb. kiállításokról, legfeljebb csak az következik, hogy az illető szédelgők ezekben a kiállításokban „dolgoztak“, hogy minő sikerrel, azt majd a törvényes eljárás van hivatva felderíteni.

Az egyik levél így szól:

Budapest, 1895. Jänner 11.

Herrn

Gemäss Ihres Auftrages vom 10-ten Jänner 1895. verpflichtet wir uns Sie auf der Ausstellung in Lyon zu vertreten; wir werden dahin wirken, dass Sie auf obbenannter Ausstellung die in Aussicht gestellte Auszeichnung, u. so. das Ehrenkreuz sammt Diplom erhalten werden.
 Für unsere Auslagen und Mühe haben Sie

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy élet egy csókért.

Soha sem láttam szebb férfit és délcegebb katonát, mint Berezky Aladár volt. Mikor kijött a katediskolából mint tiszthelyettes, egész forradalmat csinált S. város fehérségénél.

Mi társai is hamarosan megszerettük „Ladit“, mint a hogsy később neveztük őt. Végtelen udvariasága és előzékenysége mindenkit lebilincsel. Még D. alezredes gőgös s a tiszteket csak félvállról néző grófnő felesége is megengedte a bemutatásnál, hogy finom sárga dán keztyűs kezét, illetve egyik ujját hódolatlelően ajkához emelje. Én igen jól megfigyeltem ezt az első találkozást, és láttam azt a villámgyorsan csak a női szemből eredhető pillantást, a melyet ez az asszony Berezkyre vetett; arca biboros lett és ismét elsápadt. Ez csak egy pillanatban történt, a másik percben már feléje se nézett.

Berezky, a ki még alig került ki az iskola falai közül, az első pillanatra jóformán meg se nézte az alezredesné, azt a bizonyos pillantást pedig észre sem vette.

D. alezredes tagba szakadt, robusztus és igen erős ember volt. Az ezred legjobb lovasa és messze földön mint az egész hadsereg legkitünőbb vivója volt elhíresztelve.

Az asszony, egy született grófnő, igen szép birtokkal gyarapította az alezredes a nélkül is tekintélyes vagyonát.

Tehát ez a házasság teljesen „force“ házasság volt. Csak egyen csodálkozott az egész tisztikar. Azon, hogy miképen lehet egy 19 éves, a zárdából alig kiceppent lánynak egy 52 éves, külsőre a fiatal nők ideális gondolkozásának éppen nem megfelelő emberhez — háromszori találkozás után — férjhez menni.

A kis város elitje nem is tett pár hónapig egyebet, mint hogy a szép és gőgös alezredesné vigyázta. Nincs oly francia detektiv, ki annyi furfangosságot fejtsen ki, mint a nő, ha egy másik nőről valamit megtudni akar. És ha van valami megtudni való, akkor azt már az első hetekben teljesen a legkisebb részletekig tudják. A délutáni kávénál aztán megszapulják az illetőt, úgy hogy nem marad rajta még az áldás sem. Pláne egy kis városban nem maradhat semmi sem titokban.

Ezuttal azonban hiába volt minden törekvésük, mert az alezredesné ma sem tudtak többet, mint hogy igen szép és igen gőgös nő, és férjét feltétlen ragaszkodással szereti. Hiszen még az adjutánsal sem beszél!

Mindazáltal azért, hogy a városban senkinél sem vizitelték, még az alispánénál sem, a kinek régi magyar nemessége a grófi koronának mit se engedett, az összes crème de haut apprehendált.

No megállj csak, szokta mondani a méltóságos asszony, majd jön még a te időd is!

No hát az az idő valóban elérkezett.

Ugy június hó közepén történt, hogy a város előkelősége egy nagy nyári mulatságot rendezett, a város közelében levő hús völgyben, melynek falait a

Mátra sötét fenyvesei és lombos óriási bükkjei képezték.

Erre a mulatságra, melyet a legfényesebben, költség kimelés nélkül akartak rendezni, meghívták a városban állomásozó huszárezred tisztikarát is családjaikkal együtt.

A tisztek között kellemes meglepetést szült, hogy D. alezredes, ki aselőtt mindenféle bizalmasabb összeköttetést a cibil néppel került, — a meghívó folytán tartott gyűlésen a leghatározottabban és jelentőséggel hangsúlyozta, hogy az ünnepélyre — feleségével együtt el fog menni. Persze ez azt jelentette, hogy oda bizony az alárendelteknek is el kell vinni az asszonyt.

Az ünnepélyre gyönyörű idő volt. Az érseki erdősz laka körül volt a tanya. A sok finomabbnál finomabb süteményeket asszonya, lánya. Ott sürögtek-forogtak pompás könnyű nyári ruhájukban, olyan csupa csipke, átlátszó, leheleteserű csalán szövetben, melyen a vér melegsége átérzik. Alig győztek a délceg hadfiak bámulni, hogy hol került elő ez a sok szép asszony s leány a kisvárosból?

Hosszu koci sor hosta az innivalót. Astán a cigány nem volt a vályogvetők közül összeállítva, hanem Lajcsi volt, a híres Vörös Lajcsi tizenhatod magával.

No lesz itt ma hadd el hadd.

Egy óriási terebély tölgy alatt fűsték az elmaradhatlan gulyás hust. De milyen gulyás hus volt az! Vérpáros a finom faju paprikától és nem erő. No de megette a huszár, még ha véreg lett volna is benne, amikor olyan szép piros-posagás tűzről pat-

uns bei Einhandigung obbenannter Auszeichnung
fl. kr., sage:

Wenn Sie diese Auszeichnung nicht erhalten,
sind Sie zu keiner Zahlung verpflichtet.

Achtungsvoll

Nemzetközi kiállítási iroda
Internationales Ausstellungs-Bureau
Mauthner & Herceg s. k.

Ebből a körlevélből, a melyet mindenike a becsapottaknak és a becsapni szándékoltaknak postai uton megkapott, következik, hogy ezek a jó urak már f. évi január 11 én tudva és előre megfontolt szándékkal csalást követtek el, miután nemcsak előttük volt tudva, hogy a lyoni kiállítás még a múlt év októberében bezárattat, tehát arra kiállításokat bejelenteni nem lehet. És ők mégis vállalkoztak jó pénzért, a megpumpolandó kabátja szerint többért, vagy kevesebbért, első osztályu érmet és kitüntetést megszerezni. Így Csukás Zoltánnal csak 65 frtot, Ganter szabóval 130 frtot, Ruepprecht testvérekkel 158 frtot, Winter Károlylyal 168 frtot fizetettek.

A becsapottak valamennyien jóbiszeműleg jártak el; mert ők tárgyaikat elküldték a szédelgők által eleve megirt címre Lyonba vagy Berlinbe, a ki nem volt más, mint egy spediteur, a ki valószínűleg a szédelgők beavatott kompanistája, a ki addig ott tartotta a kiállításra küldeni vélt portékákat, míg a jeles cég kézbesítette a talmi kitüntetéseket és jelvényeket és begomboita értük a ropogós bankótákat.

Volt azonban olyan cég is, a ki nem állt kötélnek; aláírta ugyan a fentebbi nyilatkozatot, de mivel nem állított ki, hát nem is tartotta szükségesnek a fizetést. A már megnevezett Schönwald Imrén kívül volt ilyen csak Pécsről is vagy tiz.

Ezekhez aztán levelet intéztek a múlt hó elején, hogy mivel köztük szóba jött „üzletből“ semmi se lett, legalább az ő általuk irt négyrendbeli levél visszaküldését kérik; különben — horrendum dictu — a kiállítási érmeiket prezentálni fogják kir. közigazgató útján, és ha nem váltják ki, hát peres uton fogják követelni „jogos“ (?) járandóságukat.

Persze a perből nem lett semmi; és nagyon jól tették az illetők, hogy nem küldték vissza e leveleket, legalább majd napnál fényesebben rábizonyíthatják a jeles firmákra, a csalást és a csalási szándékot, ha majd az ügy a törvény sorompói előtt nyer folytatást.

Egyelőre tehát befejezettnek tartjuk ez ügynek eme részét, és legközelebb rátérünk — ha majd a szükséges adataink beérkeznek — a szédelgő cégnek az udvari szállítói címek osztogatására vonatkozó manipulációira. Tudtunkkal a múlt év végén és ez év elején legalább is husz különféle udvari szállítói címet „sütöttek el“ ezek a jó madarak, melyekről a megbízók azt hiszik, hogy jók, pedig nem sokára ki fog derülni a nagy titok, hogy biz ezek is épp oly hamisak, mint azok a kiállítási oklevelek és érmeik.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

tant uri menyecskék magyar paraszt viseletben, felgyürt patyolat fehér karral szolgálták ki.

Az egész társaság a „Gulyás“ fahoz csődült. Mindenki sietett a finom friss gulyást megkóstolni.

Berecky tisztihelyettes maga szaladt egy csinos barna menyecskéhez, ki készséggel tett egy nagy kanállal a pompás paroigó ételből a Berecky által hozott tányérba.

— Ejnye hadnagy ur, szólt a menyecske hamisan, hiszen kanala sincsen?

Bizony az nincsen Nagysád, szólt udvariasan meghajtva magát a szép kadét, — aztán egy kadét megeszi azt esetleg kanál nélkül is.

A menyecske csak rá erőszakolt egy ezüst kanalat.

A mint Berecky a gulyással a körül felállított és fehér abroszszal leterített kis asztalok felé ment, szembe találta magát D. alezredessel, a ki a nejjével karonfogva sietett a „Gulyás“ fa felé.

— A szép asszony felkiáltott:

— Ah Gollás! Sie Cadet — lassen sie mich einmal ansehen.

Berecky csak most kezdte meg jól az alezredesét — és az Isten tartotta, hogy végig nem üntötte a fehér átlátszó mouzlin ruhát.

— Pardon, — dadogta — de szemét, azt az ő megigéző kék szeméit nem tudta levenni az asszony arcáról. Egész testében remegett.

D. alezredes jóízűt nevetett a fiatal kadét zavarán — a feleségéhez fordulva sans géne elvette a kadéttól a tányért és feleségének nyújtá.

— Megizleli? kérdé.

Hirek.

Pécs, 1895. augusztus hó 6

(Közigazgatási bizottsági ülés.) Baranyamegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt tartotta rendes havi ülését K a r d o s Kálmán főispán einöktele alatt 17 bizottsági tag jelenlétében. A szakreferensek jelentései jobbra felolvasatlanul tudomásul vétettek. A folyó ügyekből legtöbb volt a pénzügyigazgatóé aki egy jó rakás adófelszámolást, adoleírás referált le mintegy tiz vadászati kihágási ügygyel kapcsolatosan, a hol az illetők nem tudván lefizetni a pénzbírságot, hát le fogják ülni. Lechner Viktor aljegyző elreferált még 21 kivételes nősülési engedélyért való kérvényt, melyek valamennyien pártolólág lesznek felterjesztve a honvédelmi miniszterhez. — A bogdásai plébánosnak ama kéreime, hogy az 1852-iki canonica visita szerint a káplán-tartásra váltoforintokban meghatározott díj jövőben pengő pénzben számíttassék, elutasított. K o s z i t s Kamill főjegyző ama kérdésére, mely szerint a pénzügyigazgatóság a mohácsi községi adó pénztárnál vizsgálatot rendelt el és foganatosított, csakis privát tudomása van, kéri a jelenlevő pénzügyigazgató helyettes, hogy ezt a vizsgálatot és mi lett a vizsgálat eredménye? T e r n o v s z k y helyettes pénzügyigazgató azonnal megnyugtató választ adott, hogy t. i. két ottani elbocsátott díjnak még ott működése alatt jegyzeteket csinált magának és ezek alapján feljelentést tettek a pénzügyminiszterhez hűtlen kezelés miatt. Ennek alapján aztán a pénzügyminiszter elrendelte a vizsgálatot, melyet egyedül csakis saját közgei által foganatosított, aminthogy az ez iránt megkeresett alispáni hivatal oly iassan expedialta az ügyet, hogy mire kiküldött megyei közegyet az ő tudomására hozták, a vizsgálat már be is lett fejezve. Különben is csak rendetlen, borzasztó rendetlen kezelésről és nem hűtlen kezelésről lehet szó, a mi könnyen magyarázatát találja abban, hogy a 30.000 parcella nyilvántartásához kevés a munkaerő. A kincstárnak alig volt kára, de ez is már megtört. — A válasz tudomásulvétele után az ülés 11 óra után 5 perccel véget ért.

(Eljegyzés.) Nárajai N á r a y Dezső budapesti műszerész cégtulajdonos eljegyezte Donner József bájos unokahugát M a r i s k a kisasszonyt.

(Jubilánsok.) A pécsi egyházmegye két érdemekben megőregedett tagja üli ötvenéves áldozásának emlékét. Az egyik Br ü s z t l e József, olasz plébános, ki „Recen-io“ című munkájával, mely a pécsi egyházmegye megirandó történetéhez a legalaposabb s a legkimerítőbb forrásul fog használtatni méltán kivívta a maga számára a tudós elnevezést. Vasárnapon mutatta be az Urnak nemesak saját, de a vidéki hívek impozáns részvétele mellett szekundiciáját. — A másik jubiláns a rác-mecskei plébános, S z i k o r a Ignác: jószívű és kifogyhatlan humoránál fogva a mária-kéméndi kerület „Náci bácsija“ ki holnap (szerdán) fogja az Urnak szekundiciáját a mária-gyüdi templomban bemutatni. Mindkettőnek az öreg kor mellé tartós egészséget kívánunk!

(Községi előjárók felelőssége.) Mivel a pénzügyigazgatóság legkevesébe van megelégedve az idej adóbefizetési eredményekkel, a ma megtartott közigazgatási bizottsági ülésben a pénzügyigazgató előterjesztésére a legjobban kompromitált

A grófné kezébe vette a kanalat s félve kóstolta meg a paprikás ételt. Soha se evett az olyat.

— Ah, hisz ez jó! Hisz ez nem erős, ez pompás! jegyezte meg és kanalazta a gulyást, majdnem a felét megette. Azután a kadéthoz fordult és egy oly pillantással, mely a szegény kadétot végképp kihozta a sodraból, esengő hangon köszönte meg a gulyást.

A maradékot aztán ugyanazon kanállal ette meg a „Ladi“, a mely még meleg volt a grófné eperajkától.

Meg is részegedett tőle rögtön.

* * *

Leszállt az est. Kigyultak a lombos fák között elhelyezett színes lampionok. Nagy kör képződött a szép völgyben. Lajcsi rázendítette az első csárdást.

Egy félóra mulva táncolt ott 50—60 pár, — a huszárok kitétek magukért.

Az alezredes és neje ülve nézték a mulatságot. Az asszony le se vette szeméről lorgnját. Férje érezte, hogy keze remeg és izgatott pirosság kél szép arcán. Pici lábával folyton verte a taktust.

Az alezredes gyöngéden vont a kezét ajkaihoz. — Nem táncolnál te is csárdást? — szólt hozzá franciául.

Az asszony úgy el volt merülve a nézésbe, hogy észre se vette férje kérdését. Szeme folyton egy ponton csüggött. Közvetlen közelében oly jeletet látott, a mitől a szíve összefacsarodott és lázasan vert. Egy gyönyörű pár táncolt csárdást. De hogy táncoltak!

Berecky, a kadét, az alispán Ilonkájával.

közvetkező 35 közigazgató vezetője ellen mondták ki a személyes felelősséget: I. Dárdai adókerület: Baani közigazgató 2 község, Baranyavári 3, Dárdai 1, Darázi 2, Herceg-Szóllósi 3, Kisfaludi 2, Lőcsi 2, Villányi 1, Monostori közigazgató 1 község. II. Siklósi adókerület: Beremendi közigazgató 4 község, Gyüdi 6, Nagyarsányi 3, Nagytótfalui 6, Vaiszlói 4, Rácpetrei közigazgató 7 község. III. Mohácsi adókerület: Duna-Szekesői közigazgató 2 község, Laucsuki 4, Versendi 3, Bozsoki 2, Püspöklaki 3, Szederkényi 6, Vémendi 2, Dályoki 1, Mohácsi közigazgató 1 község. IV. Pécsi adókerület: Egerághi közigazgató 7 község, Pellérdi 7, Somogyi 5, Berkesdi 4, Hidasdi 3, Nádasdi 1, Pécsvaradi 3, Püspök-Szt. Erzsébeti 4, Rácmeckei 3, Helesfai közigazgató 9 község. Ha a jelzett közigazgatók 15 nap alatt nem szállítják be az adóhátralékot, úgy a saját költségükre állami végrehajtókat küldenek a nyakukra, a kik már erősen hangolják a dobokat.

(Térzene.) A 44. gyalogezred zenekara f. hó 8-án, csütörtökön tartja szokasos térzenéjét a fetső sétátéren, mely alkalommal Kristóf Tódor karnagy személyes vezetése alatt a következő műsor lesz: Nyitány a „Fra Diavolo“ c. operából, „Sonnagskünd“ Müllöcker keringője, Magyar dalkosorú, „A tavolból“ Strausz keringője, Ábránd Verdi „Aida“ c. operájából, „Conrin“ györs polka. Megjegyezzük, hogy ez az utolsó térzene, mely a nagygyakorlatok beköszöntése előtt tartandó.

(Közdok a vármegyében.) A pénzügyigazgató helyettes jelentése szerint július havában befolyt a megye területén egyenes adókban 58.936 frt 93 kr., a múlt év hason időszakában 40.410 frt 73 kr., tehát ez évben 12.526 frt 20 krral több. Január 1 től július 31 ig befolyt a folyó évben 600.216 frt 24 kr., a múlt év hason időszakában 611.790 frt 15 kr., tehát végleges eredményként 11.573 frt 09 krral kevesebb, a minek aztán az intenzívebben alkalmazandó adóprés lesz már a közeljövőben a következménye.

(Halalozás.) Özv. E y s e n b a r t h Józsefné szül. Balatonyi Erzsébet ma délután fél négykor meghalt 76 éves korában. Temetése f. hó 8-án d. e. 10 órakor lesz a nagy Flórián utca 9. sz. a. gyászházból. Az elhunytban Vörös Mihály tanár anyósát gyászolja.

(Indóházi mizeriák.) Még soha sem észleltük annyira a vasuti állomási épület várótermeinek szűk voltát, mint tegnap éjjel, mikor a vásárra jött sok idegen is elutazott. Az utasok még a folyosón sem fértek el s az utcán tanyáztak, a pénztárnál pedig életveszélyes tolongás támadt, mely alkalommal többen megsérültek, egy nő pedig elájult. A II. osztályu váróterem még tizedrészét sem fogadta be az utazó közönségnek és tényleg szegényére valik városunknak szerény mereteivel. A vidéki városok állomási épületeit sorra bővítik és újítják, nem ártana, ha a magyar kir. államvasutak igazgatósága a mi viszonyainkat is sürgősen tekintetbe venné.

(A leendő katonatisztek.) A közös hadügyminiszter most választotta ki azokat, kiket a katonai nevelő és tanintézetekbe egész vagy fél szabad helyre fölvettek. — Het katonai tan- és nevelő intézetbe mindössze fölvettek egész szabad helyre 227, félszabad helyre 21 növendéket. Ezek között teljesen árva 4 van, félárva 77. Ha az atya állását

Hamar kör képződött a két táncos körül. Ők nem láttak senkit, csak jártak tüzzel ezt a táncot, mely egyetlen a maga nemében — a szerelem tánc.

Az alezredesné szeme odatapadt a táncolókra. Hevesen ugrott fel aztán férje mellől.

— Ah engedje édesem, — szolt — hogy én is táncoljam ezt a táncot.

Berecky ezalatt befejezte a táncot és beállt a körbe.

Az alezredes hozzálépett s karonfogta.

— No jöjjön kadet, tanítsa meg a feleségemet csárdást táncolni.

Berecky azt hitte, hogy mindjárt rászakad az ég. Nem sokáig gondolkozhatott, ott állt az asszony előtt, az előtt, a ki már a szívébe volt vésve.

— Nagy szerencse rám, — hebegte mély hajlással.

Az alezredesné karját nyujtotta a kadétnak. És érezte karján a bársony meleg testet s szilaj vére a forrpontra ért. Aztán elvitte, elvitte a táncosok közé. A mint át karolta a szép grófnő derekát, eifelejtette, hogy még csak nem is hadnagy, csak altiszt, csak kadét. Belemélyedt a grófnő szerelmeit lángoló szemébe és táncolt, mint egy szerelmes a szeretete tárgyával. Most már nem bánta, akármilyen történet is — jarta örült, szilaj szenvedélylyel. Mindig jobban szorította magához a karsu testet. Karjai átfontak, mint a boa constrictor az áldozatát, hogy ne ereszsze el soha, soha többé.

A mélyen dekolletált hókebel ott nyugodott mellette, ittassá, örültté tette. És a nő? Végten boldog volt.

Az örületbe ment már át, — nem tudta már,

tekintjük, a katonai rangsorozat minden fokának képviselőjét megtaláljuk a névsorban, nyugalmazott és még tettelegesen szolgálatban álló emberek fiai vannak a kiválasztottak között. Az arvakat nem tekintve, 49 új növendék atyja nyugalmazott tiszt vagy tisztviselő (ezek között 14 törzstiszt és 3 tábornok) míg 90 növendék atyja még aktív szolgálatban van (ezek között 33 törzstiszt és 7 tábornok). Ezekon kívül fölvétetett 3 altiszt és 23 polgári ember — hivatalnok fia. Ezt a statisztikát végig olvasva — mondja katonai tudósítónk — nem hallgathatunk el egy megjegyzést. Furesa érzés fogott el mindanyiszor, valahányszor szabadhelekre fölvert ifjak neve mellett azt olvastam: atyja ezredes, tábornok, altábornagy, törvényszéki elnök, udvari tanácsos, vagy ilyen magasabb rangú ur, még pedig aktív szolgálatban! Csakugyan oly szerény viszonyok között vannak ez urak, hogy élniök kell ezzel a kegyes adománynyal és meggondolták e, hogy az az ingyenes hely, melyet ők gyermekük részére lefoglalnak, az esetben, ha ők állásuk súlyát e végből latba nem vetik, más, nem mondjuk érdemesebb, de mindenesetre anyagi helyzeténél fogva e kegyre inkább rászorult atya gyermekének juthatott volna?

— **(Romantika.)** Régi lovagvárakról, törökök uraimat hirdető várromokról, alagutakról, aknákról regél a romantika, melyek hallatára ijedten csapják össze kezeiket békés természetű németjeink és igyekeznek távozni ezekről a borzadalmas helyekről. Mária-Kéméndnek is van egy ily romantikus helye, melyet várhegynek (Schlossbergnek) neveznek. A várnak, mely valamikor büszkén tekinthetett onnét le a völgybe, még csak romjai sincsenek meg, rég elmosta azokat az idő zápora, de várnak kellett ott lenni, következik az elnevezésből (várhegy), következik a hegy alatt elterülő síkságból, melyet váraljának neveznek és következik a következő eseményből, mely most pénteken történt. A várhegynek egyik oldalát szőlők borítják, régiek és újak, a másik része legelő, mely kitűnő minőségűt fogva még a tolnai gazdák juhnyájait is ide csalogatja. Épen egy tolnai gazda birkái legelésztek nyugodtan a várhegyen, mikor iszonyu robajjal beomlott a hegy, maga alá temetve 29 juhot. A hegyomlás következtében támadt szakadékból csak 7 juhot sikerült megmenteni, 22 bizony ott hagyta a fogát. A régi várnak pincetárnája, vagy aknája lehetett az a hely, a hol a tolnai gazdának 22 birkája lelte halálát. Annyi most már a régész széles ez országban, hogy talál a mária-kéméndi várromok megvizsgálására is jut egy.

— **(Ügyetlen biciklista.)** Már többször irtunk arról, hogy a kerékpár sport kezdő hívei ne a legelénkebb utcákon szerezzék meg a kellő gyakorlatot, de mind ez ideig intő szavunk csak falra hányt borsó volt. A ma délelőtti szerencsétlen intermezó sajnósan igazolta aggodalmaink alapos voltát s reméljük a jövőben sikeres lecke lesz ez azok számára, kik kezdő ügyetlenségükkel a saját életbiztonságukon kívül a békés sétálókat is kockáztatják. Csak mostanában tette le az érettségi vizsgát Antal a Dezső s mint kezdő biciklista a Ferenciek-utcáján akart áthaladni, mikor özv. Dani Jánosné 7 éves Irma nevű leánykáját elgázolta; Antal a karambolnál maga is lebukott a kerékpárról, egyik karját ficamitva ki, a leányka azonban csodás vélet-

mit tesz. — Magához szorította még jobban a grófnét, és egy pillanat, — ajka möhön érintette a szép nő fehér homlokát.

A grófné mit se szólt. Ott maradt a karjaiban önfelédten.

— Hogy volt, hogy! — kiáltott Berecky a cigányra. Most már meg merete neki sugni, hogy imádja!

A kis kéz remegett a kezében — és gyöngéden megszorította kezét. — Mennyi boldogság! Mennyi remény! . . .

Éppen újra kezdte a cigány.

— Nem jó, nem jó minden este stb. . . .

Ekkor oda lépett az alezredes.

— Grófné, — szólt a kiséző merev, kimért hangon. — Ön tönkre teszi magát, ha így táncol.

Azzal kivette óráját.

— Teljes félórát táncoltak a kadéttal, — ez elég. Sőt sok. Engedje meg, hogy karját kérjem.

Azzal karon kapta az asszonyt és Bereckyt, ki mint egy sóbálvány állt ott, még csak tekintetre sem méltatta.

Az asszony azonban feléje fordult és nagy szemei újra sugározták azt a néma végtelen érzést. Kinyujta kezét a szegény szerelmes kadét felé.

— Köszönöm — a viszontlátásra!

És ismét egy gyöngéd szorítást érzett Ladi a kezén. És ő boldog volt.

A muri hajnalig tartott.

Reggel felé volt az idő. A felkelő nap meg-aranyozta a fákon csüggő harmatot. A fűtemile megcsattant a bokorban. Óh, mi szép egy ily reggel az erdőben! Mint beljebb haladtam a sűrűbe, gondol-

len folytán könnyebb horzsolásokkal szabadult. A gyermek anyja jelentést tesz a rendőrségnél és így a kezdő biciklista még örülhet, ha további kellemetlenségei nem lesznek.

— **(Vesszedelmes kolbászsevés.)** Özv. P. G.-né, helybeli lakosnő még a múlt hónapban beadta ez ügyben igénykereső panaszát, de a döntés csak legközelebb várható. Az említett időben P. G.-né egyik kisebb vendéglőbe ment el vacsorálni és éppen kolbászra levén gusztusa, ebből alaposan belakmározott. Két adagot fogyasztott el s a legpompásabb hangulatban hagyta el a vendéglőt, de otthon azután bezeg megsínylette a mértéktelen kolbászsevést. Fekvő beteg lett s 12 napig nyomta az ágyat, pokoli kínokat szenvedve, a megejtett orvosi vizsgálat a romlott húsetelnek tulajdonította betegségét, mire az özvegyasszony bünyefenyítő feljelentést tett a vendéglős ellen. A mai napon kellett volna a dolgot elintézni, de a vendéglős azzal rázta le a panaszt magáról, hogy bebizonyította, miszerint az említett napon elfogyasztott kolbászok egyik helybeli hentes üzletéből aznap kerültek hozzá és így a bekövetkezett betegséget ő nem felelős. Védekezése elfogadtatott s legközelebb a hentes is a bírói igazságszolgáltatás elé idéztetik, hogy számot adjon a romlott kolbászok elárulásáról. Kíváncsian várjuk a dolog lebonyolítását és a végzésről majd értesítjük olvasóinkat.

— **(Tolonc szökevény.)** A híres „Stricki” familia egyik nagyreményű tagjáról szól az ének. Furesa igazán, hogy vannak egyes családok, melyeknek tagjai úgy annyira egyetértenek a rosszban, miszerint határozott megmételvezői az emberi társadalomnak; ilyen család a Stricki familia is. Több tagjairól hallott már a publikum, így nevezetes és élénk emlékezetben levő az a Gyár utcai zalogházrablás is, hol szintén a Strickiéék vitték a főszerepet. Loptak, csavartogtak: majd üttek; ha leülték a kiszabta büntetést, ismét gonoszat cselekedtek. Stricki Ignác 43 éves bikali születésű notórius gazember, az említett díszes familia tagja, ujabban ismétrosszat cselekedett. Lopott, koldult, miért is a hűvö-re ütették. Midőn szabadlábra helyezték mint munkanélküli csavargó Bikalba, illetősége helyére toloncoltak, de utközben — megszökött. Köröztetése elrendeltetett.

— **(Horvát tudós tanulmányutja Magyarországon.)** Hogy a horvát közönségnek módjában álljon megismerni Magyarország földrajzi és néprajzi viszonyait, tanulmányutra küldi hozzánk a horvát-szlavon kormány Hirc Károly eszéki képzőintézeti professzor Hirc már legközelebb megkezdő útját s legelőbb a Balaton vidékére, majd a Kárpátok környékére, Erdélybe, továbbá az Alföldre utazik. Bizonyos, hogy mindenütt a legszívesebb vendégszeretettel fogadják majd a tanár urat.

— **(Zsombatszó cigánygyerek.)** Itt a vásár, itt vannak a cigányok! Sajátságos népe az istennek, mely arra született, hogy másét, ha alkalom van, elvegye. Éretlen, alig 16 éves cigánygyerek lödörgött a sátrak között tegnap este felé. Szeme úgy járt, mint a csiké valami rosszban törhetne a fejét. Ugy is volt. Jó kondícióban levő talusi atyafi haladt el mellette, ki mit sem sejtve, gyönyörködött a sokaságon. Egy-kettő, csak pillanat műve volt, s a jó kibéleit „buxa” a fekete képű csavargó inge alá masirozott. Nem is nézhette azonban meg Faraó

kozva, hogy hova is lett Berecky, a ki a ma esti vacsoránál oly kiesapongó jó kedvű volt s éjfél után hirtelen eltűnt.

A min az erdő egy tisztására érek, lábam a földbe gyökerezve állt meg Körülből 40 lépésre előttem két ember állt egymással szemben. Köztük két kard volt a földbe szurva.

Egy tekintetre láttam, hogy mi történik ott. Nem ösmertem meg mindjárt az illetőket, nem is figyeltem, csak azt láttam, hogy tiszték, mert köpenyekben voltak. Ej mit zavarjam őket becsületük javításában — gondoltam — és visszavonultam a fák közé.

Néhány perc múlva egyszerre két lövés dördülését hallottam. Aztán csend lett. Most már talán vége — gondoltam. — Vagy csak a szokásos két lyukat lötték a levegőbe?

Kiléptem tehát a tisztásra. Ott egy csoportban láttam az embereket, egy test mellett, a földön guggolva. Tehát megsebesült. Vajjon ki lehet az ezredből?

Végre oda értem.

Mikor megláttam a fűben az én egyetlen kedves barátom sápadt arcát, atlélt homlokát, a szép kis selyem bajuszt és kék szemeket, tele aludt vérrel, — oda térdeltem fiatal barátom merev holttestéhez s hangos zokogás tört ki keblemből.

Mellettem mogorván állt az ellenfél, az alezredes.

Valakinek meg lett mentve a becsülete.

Nobless oblige. Egy csókért — egy élet.

Csigavér!

Nyugodj békén édes Ladim.

ivadéka mi van a tárcában, mert egy közelben álló atyafi nyakon csippte a tolvaj cigányt.

— **(A világ legkisebb órája.)** Az egész világ sajtóját bejárja az óras művészet azon remekének híre, mely egy göttingai óras kirakatában volt látható. Ez a világ legkisebb órája, melynek egész mutató táblája sem tesz ki 8 millimétert. A miniatúr darab női hajszálon lóg és felhuzva egy egész napig jár. A kézi ipar ezen csodás művét az uralkodó nagyherceg vette meg 1000 forintért, ki 10 cm. magas izléses nikkal oszlopot csináltatott s most azon nyugszik a világ ez ideig legkisebb s aránylag legdrágább órája.

— **(Füredők látogatottsága.)** A mai napig vett értesítéseink szerint, hazai fürdőink látogatottsága jelenleg a következő: Balatonfüred 4295, Buziás 771, Csorbai-tó 2531, Barlangliget 2401, Tatra-Füred 2193, Lubló 687, Póstyén 3112, Vihnye 773 fürdővendég. A saison tetőpontját már túlhaladva, e számot az egyidejű látogatás maximumának vehetjük. Mennyivel hátra vagyunk, ha csak a cseh fürdők 15—20,000-nyi fürdővendégét is vesszük tekintetbe.

— **(Dinnye-szezon.)** A város különböző helyein már napok óta nagy garmadákból árulják a dinnyék legkülönbözőbb fajait, melyeknek rosszabb példányait, rothadt, vagy félig éretlen állapotban főképpen a szegényebb néposztály vásárolja, így szabadon téve ki egész családjukat a romlott gyümölcs egészségtelen befolyásának. A város hatósági orvosainak lelkiismeretbeli kötelessége volna a behozott gyümölcs minőségéről egészségügyi szempontból biztos tudomást szerezni, nem hogy a lakosság egész rétegeit a veszélyes és esetleg inficiáló betegségek eshetőségének szabadon átengedjék. A piacokon felhalmozott dinnyék legnagyobb része szemétdombra való, nem pedig arra, hogy drága pénzen a gyümölcskedvelő publikum nyakára sózzák. Elvárjuk a hatósági orvosok és rendőrség legmesszebb menő övintézkedéseit, ellenkező esetben minden további következményért őket tesszük felelőssé.

— **(Szegény Bubó.)** Csalavér Bubó díjnok ur 6 óra után elhagyja a dohos hivatalt és setálni megy. Mielőtt elhagyná a szobát megkefélt fényesre üt nadrágját, három szál bajszát kipödrí, — s elindul. Szerényen lesütött szemekkel halad az utcán, csakis akkor néz fel, ha esetleg valami feljebb valójával találkozik, kinek azután alázatosan köszön. Egy ily alkonyati sötéteje volt oka, hogy Csalavér Bubó szerelmes lett. A dolog úgy történt, hogy emberünk, éhesen, teljesen kimerülve egy külvárosi ház kapuja előtt rosszul lett. Mit volt mit tenni, be kellett kopogtatnia egy pohár vizért. Megesett a nem fiatal leányzó szíve s egy kis maradék „krumpli csuszpaizsal” is megkínálta Bubót. Ömledézve, elérzékenyülve hagyta el a szegény díjnok a jószívű leányzó lakását, hazatért, s nyugodtan aludni ment.

Azóta szegény Bubót nem hagyta békén szíve: üldözte a reménytelen szereltem. Dolgozni nem tudott — pedig szeretett.

Mit csináljon hát, hogy fajó szívét lecsillapítsa?

— Verset fogok írni! — mondta itt büszkén Bubó; — s úgy is tett.

Elő versét elküldte az áldott teremtesnek ki őt úgy istápolta, a ki azonban — kinevette!

Ezt nem érte túl a kis ember. Hazatért lakására, revolvere nem lévén, visszatartotta lélegzetét mindaddig, míg megfulladt.

TÁVIRATOK.

— **Ügyetlenül rendezett nemzetiségi kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Budapesti Tudósító” jelenti, hogy a nemzetiségi izgatók által augusztus hó 10-re Budapestre egybehívott nemzetiségi kongresszus eddig senki által nem lett bejelentve a hatóságnál, és így minthogy semmiféle gyűlés megtartása a fővárosban a rendőrség irányában felelősséget vállaló budapesti polgárok által tett előleges bejelentés nélkül nem engedélyeztetik, a nagy garral összehívott nemzetiségi kongresszus már ez okból sem lesz megtartható.

— **Királyunk vendégei.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román királyi pár Ischlben tegnap délután a tiszteletére rendezett udvari ebéd, este pedig a színházi előadásou résztvett.

— **A „beteg ember” jóakaró apóloi.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reutter-ügynökség jelenti, hogy Angolország kezdeményezésére a középeurópai hatalmasságok elhatározták, hogy tekintettel arra, mikép Törökország nem képes Örményországban a keresztény alattvalókat megoltalmazni, európai főbiztosot fog-

nak Örményországba küldeni. Berliini értesülés szerint főbiztosul a hatalmak Kállay Béni, közös pénzügyminisztert szemelték ki

— **Öngyilkos ezredes.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zainkowszky Agenor lovag, Losoncon szolgáló ezredes megőrült s egy őrizetlen pillanatban a kórház második emeletéről leugorván, azonnal szörnyet halt.

— **Uj címzetes püspök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ó felsége a király Ivankovics János kanonokot, a kultuszminiszteriumban a katolikus ügyek előadóját címzetes püspökké nevezte ki.

— **Pusztító orkán Marmaros-Szigeten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap Marmaros-Sziget fölött öt percig tartó órási vihar vonult el s utjában mindenféle nagy pusztításokat okozott. A katolikus templom tornyát felig ledöntötte, egy kőépület beomlott s több embert maga alá temetett, a táviró oszlopokat kicsavarta a földből. A Tiszában fürdő gyermekek közül, kiket az orkán a vízben lepett meg, többen elüntek.

— **Megvadult az operaház becézett igazgatója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A m. kir. operaház intendánsa, Nopcsa báró az Ischlben fürdőző Nikisch Arthur igazgatót augusztus hó 1-jére táviratilag rendelte vissza állomás helyére, mert szabadsága már július 22-én letelt és az intendáns már régebben akarta vele megállapítani az opera milleniumi ünnepeinek programját. Nikisch, ki egész ittéléte alatt még abbéli kötelességének sem tett eleget, hogy magyarul megtanuljon, éppenséggel nem törődött a milleniumi programmal és az augusztus 1-re szóló behívásra nem is hederített. Nopcsa erre ismét táviratban szólította fel a hazatérésre, mit Nikisch táviratilag megtagadott. sőt a távirat után küldött levélben lemondott állásáról, természetesen ősgermán szokás szerint gorombáskodván az intendánssal a miért őt kötelességére figyelmeztetni bátorkodott. Persze az importált jeles férfit azért packázik most az őt eddig tenyerén hordó intendánssal, mert már máshová szerződött. Nopcsa intendáns a szabályrendelet értelmében megindítja a fegyelmi eljárást a szerződészegő igazgató ellen, s azonnal intézkedett az igazgató helyettesítéséről, hogy az ügyemet fenne ne akadjon.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovcáról	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B-Bródból	1808. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Becs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovce	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 30 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B-Bródból jövő 1807. számú és B-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

L. tulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Feljelölő szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAJZS JÓZSEF
kúrho.

Hirdetések jutányosáron vétetnek föl kiadóhiva- talunkban.

A társulat csak rövid ideig fog Pécsen tartózkodni.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinből.
Pécsen felállítva a buza-téren.

Ma szerdán, 1895. augusztus 7-én

disz-előadás

tartatik, fényes, válogatott és felette mulattató műsorral.

A műsorból különösen kiemelendő
Ujdonság! Uj szerződött első fellépte!

Miss E. Loyal

a világ leghíresebb Travaille sanssele nyeregtelen lovon.

6018. sz.

tk. 1895.

Hirdetmény.

Monostor községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettven, és a nyilvánosságnak átadtván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy 1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleési keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis **az 1896. évi február hó 8-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakaszban az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1896. évi február hó 8-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1896. évi február hó 8-ig napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

4. Minthogy a „Nassfeld” helyesebben „Nasse” Wiesen nevű dűlőben fekvő 742—770. hrsz. tlkv. részletekre vonatkozó betétek szerkesztése tárgyában a kir. igazságügy miniszter 1894. évi 44955. I. M. szám alatt, az 1889: XXXVIII. t.-cikk 35 §-ának 5. pontjában nyert felhatalmazás alapján elrendelte, hogy az említett részletekkel egyenként nem azok a kataszteri részletek, melyek az előbbieknél a tlkvi és kataszteri térkép egybevetése alapján felelnének meg, — hanem azok a kataszteri részletek azonosítandók, a melyek a tlkvi helyszínelés idején volt tényleges birtokállapot szerint a tlkvi részleteket képviselik, és a betétek s a tlkvi betétek ez azonosítás alapján készítenők el, a tlkvi részletekre bejegyzett nyilvánkönyvi terhek pedig azokra a részletekre veendőek át, melyek az illető tulajdonosok részére az imént előírt azonosításhoz képest bejegyeztettek: ennél fogva mindazok a tlkvi érdekeltek, kik a tlkvi betéteknek ekként történt szerkesztése által nyilvánkönyvi jogukat bármely tekintetben sértve vélik, ezennel felhivatnak, hogy — e részben felszólalásokat a tlkvi hatósághoz intézve hat hónap alatt szintén adják be, mivel ellentmondásos módon és az ugyanott megállapított jogkövetkezmenynyel támadható meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Dárdán, 1895. évi július 30-án.

Mr. de la Croix

világhírű excentrikus zenebohóc fellépte.

Bonheur a tüzi ponny-ló

3 éves, csak rövid idő óta van szabadon idomítva, elővezeti Corradini igazgató.

Kivánatra! Utoljára

Caroussel

nagy potpourrie hippique 5 lóval.

Záradékol itt először:

A rablók.

Jelenetek Rózsa Sándor életéből.

Nagy tört. látványos némajáték. Előadja 50 férfi és nő.

Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr. — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák őrmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Saját 15 emberből álló zenekar.

Nagyérdemű közönség! Pécs város és vidéke n. é. közönségének a művészet iránti pártolását ismerve, minél számosabb látogatásért esedezik teljes tisztelettel

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

Balaskó János

kir. író.